

gjør den enkelte Borger det Samme — ja, det er beklageligt, men det er saa; enhver god Spire til Forbedring maa man næsten antage maa gaaes i ethvert Hjerte, der ikke er aldeles grundfordærvet, naar han veed, hvad der venter ham efterat have udsønet sin Straf; og det er Grunden til, at jeg ikke stoler meget paa denne Forbedring. — Jeg kan meget godt begribe, at der kan komme meget store Samvittighedstanke og Anger over en Forbryder, naar han er overladt til Stillehed, Genfømhed og No, men jeg kan ikke troe, at det vil virke Stort til hans Forbedring, naar han veed, hvad der venter ham, og, for at gjentage det, jeg tilstaaer, at Samfundet heller ikke stoler paa Forbedringen; det vise det gjældende Lov. — Dette er i Kort- heden de Grunde, jeg har for ikke at kunne stemme for det foreliggende Lovforslag. Skulde det kunne siges, og det kan vel siges og er jo allerede forlængst blevet sagt, at den af mig fremsatte Betragtning er urigtig, saa skal jeg lade det staae hen, det kan gjerne være, at den er det, men saa Meget troer jeg dog at kunne sige, at Enhver, der har fulgt Forhandlingerne over det foreliggende Lovudkast saabelsom over det tidligere Lovudkast, hvortil dette Lovudkast henviser, maa være besejret til at være i Tvivl i saa Henseende. Jeg skal navnlig, hvad denne Forhandling angaaer, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar vi her saa ofte, og med Rette, blive henviste til de Lovkyndiges Mening om de foreliggende Love, — og jeg gjør det altid med Glæde, — saa kan man ikke Andet end komme til at blive en Skeptiker, en Tvivler, naar forskjellige dygtige, lovkyndige Mænd have de forskjelligste Meninger — kan det ikke Andet, saa kan det fremfalde Tvivl og Frygt for at forurette den, der allerede er sunket dybt nok, og saa har jeg desuden den Mening, at har man Tvivl og Frygt i saa Henseende, troer jeg dog, at Stemmegivningen snarere maatte falde ud til Fordeel for dem, der ere aldeles nedtrykte og aldeles uden Forsvar.

Ordføreren: Jeg skal ikke videre indlade mig paa at besvare de Betragtninger, der ere blevne fremsatte af den ærede sidste Taler. De Spørgsmaal, hvorvidt Cellestraf er en fra

Forbedringshuusstraf forskjellig Straf, og hvorvidt man ved den Administrationen give Bemyndigelse forandrer en Dom, der engang er fældet over Forbryderen, — ere under Sagens anden Behandling blevne saa vidtløftigt debatterede og have ved den stedsfundne Afstemning fundet en saa bestemt Afgjørelse, at jeg ikke troer, at det vilde være heldigt paany at optage Traaden i denne Debat.

Varfod: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) erklærede forleden det Foredrag, vi havde hørt af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), for at være meget klart; af dette klare Foredrag forekommer det mig klart at fremgaae, at den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds omtrentlig slutter som saa: „Jeg har altid tidligere anseet den Grundsætning, som er nedlagt i denne Lov, for uretfærdig, og derfor har jeg talt og stemt imod den, men Rigsdagen er tilfulde gaaet ind paa den, og derfor maa den sigtens være retfærdig; jeg skyder Skylden paa Majoriteten, vasser mine Hænder og stemmer nu med Majoriteten.“ Denne Anskuelse er jeg aldrig gaaet ind paa og kan jeg aldrig gaae ind paa. Jeg troer, at det ikke er afgjort, at en Bestemmelse er rigtig, fordi den er vedtagen af Rigsdagen og stadfæstet af Regjeringen, og jeg kan ikke slaae mig til No ved den Tanke, den Overbeviisning, at hvad der er vedtaget, er vedtaget af Majoriteten, at den maa bære Skylden og maa vedblive at bære Skylden, naar jeg, saasnart en lignende Sag kommer for, hjælper den til at blive Majoritet ved selv at stemme med den. Jeg kan, siger jeg, ikke gaae ind paa denne Anskuelse, og advaret af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) mod at sige, at denne Lov var uretfærdig, skal jeg nøies med at sige, at den efter min Opfatning, ifølge min inderligste Overbeviisning er uretfærdig, og jeg skal derfor idag, som alle de foregaaende Gange, stemme imod denne Lov og den Grundsætning, som ligger i den, og skal ikke trættes derved, selv om vi kunde tænke os det Tilfælde, at den vendte tilbage 10 eller 20 Gange endnu.